

Istentisztelet 2021. január 24-én

Tűzből kiragadva

Fohász: „A mélységből kiáltok hozzád, Uram! Uram, halld meg szavamat, füled legyen figyelmes könyörgő szavamra! Ha a bűnöket számon tartod, Uram, Uram, ki marad meg akkor? De nálad van a bocsánat, ezért félnék téged.” **Ámen** (Zs 130,1-4)

Kezdő ének: 130. zsoltár – *Tehozzád teljes szívből kiáltok szüntelen...*

Fennálló ének: 226,1 – *Krisztusom, kívüled nincs kihez járulnom...*

Fő ének: 460. dicséret – *Amint vagyok, sok bűn alatt...*

Fohász: *Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól és Fiától, az Úr Jézus Krisztustól a Szentléleknek közösségében. Ámen*

Lekció: Zakariás 3. fejezet

1 Azután megmutatta nekem Jósua főpapot, aki az Úr angyala előtt állt, meg a Sátánt, aki jobb keze felől állt, és vádolta őt. **2** Az Úr angyala pedig ezt mondta a Sátánnak: Dorgáljon meg téged az Úr, Sátán! Dorgáljon meg téged az Úr, aki Jeruzsálemet kiválasztotta! Hát nem tűzből kiragadott üszkös fadarab ez? **3** Jósua ugyanis piszkos ruhába öltözve állt az angyal előtt. **4** Azután ezt mondta az angyal az előtte állóknak: Vegyétek le róla a piszkos ruhát! Neki pedig ezt mondta: Nézd! Elvettem a bűnödet, és díszes ruhába öltöztetlek téged. **5** Majd így szólt: Tegyetek a fejére tiszta süveget! Akkor tiszta süveget tettek a fejére, és tiszta ruhába öltöztették, miközben az Úr angyala ott állt. **6** És így figyelmeztette az Úr angyala Jósuát: **7** Ezt mondja a Seregek Ura: Ha az én utamon jársz, és teljesíted, amit elrendeltem, akkor ítélezhetsz házamban, és felügyelhetsz udvaraimra, sőt megengedem neked, hogy az itt állók között járj-kelj. **8** Hallgass ide, Jósua főpap, társaiddal együtt, akik előtted ülnek! Azt a csodát jelzik ezek a férfiak, hogy én elhozom szolgálmat, a Sarjadékot! **9** Mert itt van egy kő, amelyet Jósua elé tettem: hét szem van egyetlen kövön, én magam véstem bele a mintákat – így szól a Seregek Ura. Egyetlen nap alatt fogom eltörölni ennek az országnak a bűneit is! **10** Azon a napon – így szól a Seregek Ura – meghívja majd egyik ember a másikat a szőlőjébe és a fügefája alá.

Imádság:

Szerető mennyei Atyánk, azzal a bizalommal járulunk Eléd, hogy hallva hívó hangodat, jöhetünk, amint vagyunk. Bár gyötrelmem s kétség rágódik lelkünkön, kívül harc, bennünk félelem, Rád bízhatjuk magunkat. Köszönjük, hogy nincs semmi gát, kegyelmed mit ne törne át – hadd legyen ez valóságos megtapasztalásunk most is.

Eléd hozzuk életünk terheit, nyomorúságainkat, vétkeinket, csalódásainkat és kudarcainkat. Bocsásd meg, hogy sokszor csak a rosszat érzékeljük, mindent borúsán és keserűen látunk. Nem tudunk kitartóak lenni abban az örömben, békességben, reménységben, ami a Te gyermekeidnek hitben osztályrésze, hanem

engedjük, hogy a világ hangulata, lelkülete, kívánsága magával ragadjon minket is. Kérünk, adj mindezekből megtisztulást, szabadulást, hogy utunkat reménységben járjuk Veled, és az evangélium üzenetének hordozói lehessünk ebben a világban.

Köszönjük, hogy ma is van üzeneted a számunkra, szenteld meg szívünket, hogy azt megértsük, befogadjuk. *Isten élő Lelke, jöjj, áldva szállj le ránk. Ámen*

Igehirdetés előtti ének: 463,1 – Isten élő Lelke, jöjj...

Textus: Zak 3,2: „Hát nem tűzből kiragadott üszkös fadarab ez?”

Kedves Testvéreim!

Próbáljuk meg magunk elé képzelni az ószövetségi leírás szerint (2M 28. és 39.r.) a legszentebb szolgálatot végző főpapot teljes szolgálati szent öltözékében. Alsóruhája fehér gyolcs, égszínkék bíbor a palástja, melynek alsó szegélyén körös-körül kék és piros bíborból és karmazsin fonálból gránátalmák váltakoznak aranycsengettyűkkel. Felsőruhája, az efód, aranyból, kék és piros bíborból, karmazsinfonálból és sodrott lenfonálból készült, aranyszálakkal átszőve. Az efód vállrészein aranyfoglatban ónixkövek, és rávésve Izráel fiainak a neve. Mellén négyszögletes pajzs, a hósén, rajta aranyfoglatban tizenkét különböző drágakő, belevésve Izráel egy-egy törzsének neve. Fején fehér lenvászon süveg, homlokán, a süvegen kék bíbor zsinórra fűzve színarany homlokdísz, rávésve: Az Úr szent tulajdona! Ebben a szent öltözékben járult a főpap az Úr elé Izráel népe nevében és képviselőjében. Egész megjelenése Isten szentségét tükrözte, aki megtisztítja és megszenteli népét.

Ehhez képest Zakariás próféta valami egészen mást, valami teljesen lesújtót lát abban a próféta látásban-közlésben, amiben része van. Jósua főpapot látja a vele beszélő angyal mellett állni, mégpedig főpapi tisztségéhez teljesen méltatlan állapotban, piszkos ruhában, ráadásul a sátán vádolja őt Isten előtt. De ki is volt Jósua főpap? Zakariás számára valóságos, ismert személy, a próféta kortársa.

A babioni fogságból hazatért nép Haggeus próféta szavára fogott hozzá a jeruzsálemi templom újjáépítéséhez Zerubbábelnek, Júda helytartójának és Jósua főpapnak a vezetése alatt. Sok évvel azelőtt, amikor Círus perzsa király engedélyezte hazatérésüket, már egyszer elkezdte a nép a templomépítést. De az ellenséges támadások miatt az építkezés abbamaradt. Most, Dárius uralkodása alatt „*Felindította az Úr Zerubbábelnek, Sealtíél fiának, Júda helytartójának, Jósua főpapnak, Jócádák fiának és az egész megmaradt népnek a lelkét, úgyhogy eljöttek, és nekifogtak a munkának, Istenüknek, a Seregek Urának a házán, a hatodik hónap huszonnegyedik napján, Dárius király uralkodásának második esztendejében*”. (Hagg 1,14-15) Ezt a Jósuát látja a kapott isteni kijelentésben Zakariás.

Kedves Testvéreim, ennek a kijelentésnek hatalmas üzenete van. A vádlóról, a bűnös állapotról, amely az embert a vádlóval szemben védtelenné teszi, és arról a kegyelemről, amellyel az Úr, aki nagyobb a vádlónál, könyörül és helyreállítja azt, amit a bűn megrontott. Ez a kijelentés nemcsak ott és akkor, de azóta is a maga teljességében ragyogtatja fel előttünk Isten kegyelmét, hiszen mindezt az Úr Jézus Krisztusban, a tökéletes főpapban adta meg nekünk. Akire nézve itt is elhangzik a fejezet végén a messiási prófécia.

Próbáljuk tehát áttekinteni a nép (és főpapja) helyzetét. Isten megkönyörült rajtuk, amikor a maradéknak szabaddá tette az utat és lehetővé vált a hazatérés a fogságból. A kezdeti felbuzdulás, majd a nehézségek és megfélemlítés után bizony elhanyagolták a templom ügyét, tudomásul vették, hogy nem lehet vele foglalkozni. Mint ahogyan sok jó és hasznos kezdeményezés válik semmivé, amikor alábbhagy a kedv, vagy elfogy a lelkesedés. Hát még, ha fenyegetettség is társul hozzá! Bizonyára tudunk ilyen példákat sorolni a saját életünkéből. Azonban ezzel együtt járt az is, hogy viszont más dolgokra volt igyekezetük és jutott energiájuk, a maguk kényelmét, jólétét nem hanyagolták el. Valahogy Isten ügye nem annyira számított. Amiből egyenesen lehet arra következtetni, hogy a nép nem élt át igazi mély Istenhez fordulást és elköteleződést mellette, ha az Ő ügye nem volt olyan fontos a számukra. Szóval, mondhatjuk, hogy a hazatért népnek szüksége volt bűnbánatra, megtérésre, Istenhez fordulásra, akarata keresésére és engedelmességre. A próféták egyik fontos feladata éppen a megtérésre vezetés volt, ahogyan itt Zakariás próféciaja is a főpap személyén keresztül rámutat arra, hogy úgy, ahogy vannak, nem állhatnak meg szent Isten előtt. Mert a sátán vádolja őket, és nem ok nélkül.

A sátán egyik alaptevékenysége ez, hogy vádolja Isten előtt az Övéit. Láthatjuk ezt Jób történetének bevezető fejezeteiben is. Mi több, ott nem valami bűn miatt vádol, hanem megkérdőjelezi Jób istenfélelmének az őszinteségét. Amikor viszont a Jelenések könyvében azt olvassuk, hogy „*levettett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta őket*” (Jel 10,12), akkor nyilvánvaló lesz előttünk, hogy ezt a tevékenységét szüntelenül végzi. A mi életünkben is. És ahogyan ebben a zakariási prófétai képben nincs esélye Jósua főpapnak megvédeni magát a váddal szemben, úgy nincs esélyünk nekünk sem.

Kedves Testvéreim, ez a kép olyan, mint egy bírósági tárgyalás. Hangzik a vád, és a vádlott védtelen. Itt kezd előretörni a üzenet. Mert van Valaki, aki a vádlót elhallgattatja, és az nem Jósua. Arra a főpap is kevés. Arra ember kevés. Zakariás azt látja-hallja, hogy a vele beszélő angyal – az igaz Bíró képviselője – szólal meg: „*Dorgáljon meg téged az Úr, Sátán! Dorgáljon meg téged az Úr, aki Jeruzsálemet kiválasztotta!*” Vagyis, kimondja az Úr nevét, Őrá hivatkozik, aki előtt a sátánnak meg kell hátrálnia. És emlékeztet arra a kiválasztásra, amit az Úr azóta sem vont vissza, ami érvényes, a Hozzá tartozást garantálja. Az Övéinek nem

árthat a sátán vádja! Még akkor sem, ha Jósua az angyal kifejezése szerint bizony tényleg olyan, mint a „*tűzből kiragadott üszkös fadarab*“. És ez a jó. Mert megismerte ugyan az ítéletet, a tüzet, de Isten nem hagyta elpusztulni, hanem kiragadta a tűzből. Kegyelme jóvoltából megmenekült! És ezentúl az Ő védelme alatt áll! A tűzből kiragadott állapotában, piszkos ruhában, a maga teljes méltatlanságában is. De meddig?

És Zakariás nagyszerű örömhírnék a tanúja: Az Úr felmenti a vádlottat az ítélet alól. Ennek látható kinyilvánítása történik meg, amikor „*Azután ezt mondta az angyal az előtte állóknak: Vegyétek le róla a piszkos ruhát! Neki pedig ezt mondta: Nézd! Elvettem a bűnödöt, és díszes ruhába öltöztetlek téged. Majd így szólt: Tegyetek a fejére tiszta süveget! Akkor tiszta süveget tettek a fejére, és tiszta ruhába öltöztették, miközben az Úr angyala ott állt.*“ Jósuáról lekerül a piszkos ruha. Ez azt jelenti: Isten elvette bűnét, eltörölte, megbocsátotta. Tiszta ruhába öltözteti, visszahelyezi szolgálatába.

Kedves Testvéreim! Mennyire evangéliumi ez a kép! Az átöltözés, a régi levetése és az új felöltése. Dogmatikai kifejezéssel az *ó-ember* helyére az *új-ember* kerül. De mondhatjuk, hogy olyan ez, mint amikor a tékozló fiúról lekerülnek a piszkos rongyai s a legszebb ruhába öltöztetik fel, sarut kap a lábára, gyűrűt az ujjára. És ezzel mindenki előtt nyilvánvalóvá lesz, hogy ő nem szolgál, hanem szabad ember, az Atya teljes jogú fia. Aki elveszi a bűnt, mert megbocsát, kegyelmet ad. Méltóságot és védelmet is jelent Hozzá tartozni. Még inkább említhetjük ezzel kapcsolatban a Szentírás által használt képet az üdvösség fehér ruhájáról. (Ézs 61,10 Jel 6,11) Más néven a menyegzői ruháról, amit minden meghívott vendég ingyen kapott (Mt 22,12)

Zakariás a Jósuát díszes ruhába öltöztetésnél külön megemlíti a tiszta süveget. Amelyen a főpapi öltözet részeként a színarany homlokdísz volt, rávésve: *Az Úr szent tulajdona!* Isten odaáll Jósua mellé, szent tulajdonának tekinti. Szent, nem önmagában, vagy önmagáért, hanem azért, mert az Úré, a szent Istené. Szentnek lenni azt jelenti, az Övé lenni, Hozzá tartozni. Tehát nemcsak azt jelenti ez az átöltöztetés, hogy bocsánatot nyert és ilyen értelemben tiszta, hanem hogy az Úr szent tulajdona, aki végezheti a szent szolgálatot. Az Úr visszahelyezi őt tisztségébe, újra méltóvá teszi a szolgálatra. De figyelmezteti, elkötelezettséget és hűséget vár tőle: „*Ezt mondja a Seregek Ura: Ha az én utamon jársz, és teljesíted, amit elrendeltem, akkor ítélezhetsz házamban, és felügyelhetsz udvaraimra, sőt megengedem neked, hogy az itt állók között járj-kelj*“. Joggal várja ezt tőle, azért a hűségért, amit megtapasztalt Isten részéről.

És ez csak a kezdet. „*Hallgass ide, Jósua főpap, társaiddal együtt, akik előtted ülnek! Azt a csodát jelzik ezek a férfiak, hogy én elhozom szolgálmat, a Sarjadékot!*“ A kegyelem, bűnbocsánat, új jövő ígérését nem lehet hirdetni anélkül, hogy ne hangzana el, ki az, akiben Isten mindezt beteljesíti. Mert ez maga a csoda.

Túlmutat a jelen látomáson. Szól tehát a messiási ígéret a Sarjadékról, Aki a vesszőszál, új hajtás Isai törzsökéről (Ézs 11,1). Az Úr Jézus Krisztus, a Dávid Fia az, aki elhallgattatja a vádlót, végleg elveszi, megoldja a bűnt, aki az üdvösség ruhájába öltöztet, aki által a vádlott az Atya gyermekévé válhat. Aki a bűnbocsánatot és irgalmát ránk is kiterjeszti. Az Úr Jézus Krisztus méltó arra, hogy ezt a kegyelmet Tőle elfogadjuk és éljünk, járjunk az Ő útján. Lehecsünk olyanok, mint a tűzből kiragadott üszkös fadarab, amely megmenekült az ítélettől. Lehet ezért imádságunkká akár az alábbi kis ének is:

A rongyomat tovább nem foltozom, a bűnömet tovább nem hordozom,
én Krisztusom, mindenem itt hozom, Tenéked áldozom.

Ó, engedd el sok bűnöm véredért, Adj ünneplő ruhát rám, hófehér,
ha megtisztult lelkem majd égbe tér, ott bűn, baj véget ér.

Ámen

Záróima:

Úr Jézus Krisztus, köszönjük, hogy a messiási próféciák Benned teljesedtek be, Te vagy az a Sarjadék, az Isai törzsökéből való vesszőszál, akiben Isten új jövőt készít és ajándékoz. Igazad van, hogy bizony, nekünk is jogosan szól az emlékeztetés, hogy ne hanyagoljuk el a Te dolgaidat. Ki tudja, nem azért van-e a mostani próba az életünkben, hogy kiderüljön, ki, vagy mi a fontosabb számunkra? Azt mindenképpen tudjuk, hogy a magunk állapotában nem állhatunk meg Előtted, jogosan vádol a sátán – s ha Te nem hallgattad el a vádlót, és nem könyörülsz rajtunk, akkor nincs szabadulás a tűzből az üszkös fadarab számára.

Egyedül Benned reménykedünk. Abban, hogy mellénk állsz a vádlóval szemben, ahogyan mellénk álltál azzal, hogy vállaltad értünk a golgotai kereszthalált, hogy elvedd lelkünk tisztátalanságát és bűneinket, s hogy szentek lehecsünk, örökre a Te tulajdonaid. Ezért jövünk *semmit nem hozva, keresztedbe fogózva, meztelen, hogy felruházz, árván, bízva, hogy megszánsz*. S ha kinyilvánítottad rólunk is, hogy a régi elmúlt és újjá lett minden, segíts, hogy ne legyünk életünkkel méltatlanokká erre a kegyelemre.

Hadd kérjünk ma külön is azokért, akik lelki sérüléseket, sebek hordoznak, magukra tekintve mindent reménytelennek látnak – hadd lássák meg, hogy van tovább – Általad, Veled. Erősítsd a betegeket, vigasztald a gyászolókat, újítsd meg a fáradtak erejét, segíts, hogy járhassunk Előtted szentségben, tisztaságban – nem a magunk szennyes lelki ruhájában, hanem abban, amelyet Általad ölthettünk magunkra. Tudjunk így is Rád mutatni, Téged megvallani. *Ámen*

Mi Atyánk... Áldás ...

Záró ének: 458. dicséret – Aki értem megnyíltál...